

Busje komt zo!

Geschreven door Jeroen
zondag, 02 november 2008 18:57

Reizen bestaat voor het grootste deel uit wachten Gelukkig valt dat tot nu toe heel erg mee. Zeker in het super strak georganiseerde Japan, waar iedere bus en trein stipt op tijd vertrekt. In Cambodja is dat wel weer anders. Toen we in Kratie op de bus zaten te wachten die ons naar de jungle zou brengen, kreeg ik weer visioenen van Mongolie, waar we de hele dag op ons busje hebben zitten wachten, dat ons uiteindelijk pas de volgende dag naar de Gobi bracht.

Nu wisten we al bij voorbaat dat de bus vertraagd was. Ondanks de armoede heeft iedereen hier namelijk een mobiele telefoon (kost \$5 tweedehands) en handsfree bellen is hier, ook voor buschauffeurs, niet verboden. Na 2 uur wachten kregen we te horen dat de bus de afslag naar Kratie niet zou nemen, scheelde weer 45 minuten op weg naar de jungle. Wij met volle bepakking achterop de motor, op weg naar de doorgaande weg, waar de bus langs zou komen. En ja hoor, net toen we een blikje cola hadden geopend om de hitte van 35 graden te kunnen weerstaan, stopte de bus voor onze neus. Alleen jammer dat er nog maar 1 zitplaats was. Geen probleem, dan maar op een plastic stoeltje in het gangpad, gezellig tussen alle Cambodjanen, die het ook wel leuk schenen te vinden. Gelukkig moest er alweer snel iemand uit. Mijn nieuwe buurman wilde wel even voelen of mijn armharen echt waren (ja!) en daarna mijn spierballen zien. Viel tegen begreep ik uit zijn blik, maar de echte test bleef uit. De bus reed lekker door. De doorgaande wegen zijn goed in Cambodja en niemand heeft een auto, dus geen fileleed. De chauffeur moest alleen even inhouden vanwege twee schoffies op een motor die de chauffeur aan het pesten waren door al slalomend voor de bus te blijven rijden. Nou dat is niet goed voor je karma, want na vijf minuten treiteren belandden ze tot grote consternatie van de buspassagiers in de greppel naast de weg. Het zag er niet goed voor ze uit (ze lagen onder de motor en bewogen niet meer), maar niemand belde een ambulance (terwijl iedereen met een mobiel in de hand zat). De reis verliep verder goed tot we halverwege, na 3 uur rijden, de afslag naar onze bestemming Ban Lung namen. Daar hield de weg op en begon het zandpad en het begon al donker te worden.

De buschauffeur manoeuvreerde de bus soepel langs alle kuilen en takken en uiteindelijk kwamen we rond een uur of 21.00 aan in Ban Lung. Bij het uitstappen moesten we ons eerst door een horde lokale jongens wringen, allemaal met een bordje omhoog van een hotel en de vraag of we daar niet wilde slapen. Natuurlijk niet het hotel dat wij hadden geselecteerd uit de Lonely Planet, dat zat 5 km buiten de stad. Dus maar weer met onze rugzakken achterop de motor. Bij aankomst bleken de deuren al dicht, achteraf logisch want om 21.00 uur gaat de generator uit en dus ook het licht. Onze motor vrienden brachten ons gelukkig graag naar hun eigen hotel. Prima geregeld.

De volgende dag eerst een rondje gelopen om het stadje te verkennen. Wat maken die Cambodjanen er toch een bende van! Iedereen flikkert zijn rotzooi maar op straat. Je kan je

Busje komt zo!

Geschreven door Jeroen
zondag, 02 november 2008 18:57

voorstellen wat voor bende het dan wordt, zeker met die zandwegen bij de markt na een lekkere tropische regenbui. Snel maar weer op de motor naar de door ons uitgekozen hill lodge, www.yaklom.com. We waren nog niet met de trekking begonnen, maar waanden ons al in de jungle. Compleet met spinnen zo groot als je hand in de warme douche cabines. Toch maar koud gedouched dus in ons eiegen jungle hutje.